

Sygn. akt II K 873/21

Dnia 10 października 2022 roku

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Katarzyna Michalak-Kot, Aneta Cegielka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 września 2022 r. i 26 września 2022 r. w Warszawie,

sprawy z oskarżenia prywatnego K. A. i S. S.

przeciwko **J. P. (1)**, córce J. i B., urodzonej (...) w B. A.;

oskarżonej to, że:

w dniu 23 maja 2021 roku około godz. 16.00 na Placu (...) w W., naruszyła nietykalność cielesną K. A. i S. S. w ten sposób, że oblała je niewielką ilością wody,

tj. o czyn z art. 217 § 1 kk;

orzeka

I. oskarżoną J. P. (1) uznaje za winną tego, że w dniu 23 maja 2021 roku około godz. 16.00 na Placu (...) w W., w czasie wyrażania przez siebie przekonań religijnych wraz z innymi nieustalonymi osobami, naruszyła nietykalność cielesną K. A. i S. S. w ten sposób, że oblała je niewielką ilością wody, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 217 § 1 kk, oraz ustalając, że naruszenie nietykalności cielesnej wywołało wyzywające zachowanie pokrzywdzonych polegające na słownym zaingerowaniu w publiczne wyrażanie przez oskarżoną przekonań religijnych, na podstawie art. 217 § 2 kk odstępuje od wymierzenia kary;

II. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 628 pkt 1 kpk w zw. art. 631 kpk zasądza od oskarżonej J. P. (1) na rzecz oskarżycieli prywatnych K. A. i S. S. kwoty po 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu poniesionych przez oskarżycielki prywatne.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 873/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może			

<p>ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. P. (1)	w dniu 23 maja 2021 roku około godz. 16.00 na Placu (...) w W. w czasie wyrażania przez siebie przekonań religijnych wraz z innymi nieustalonymi osobami, naruszyła nietykalność cielesną K. A. i S. S. w ten sposób, że oblała je niewielką ilością wody, tj. o czyn z art. 217 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zebranie się w kręgu modlitewnym J. P. (2) z innymi nieustalonymi	wyjaśnienia J. P. (2)	58	

<p>osobami w dniu 23 maja 2021 roku ok. godz. 16.00 na Placu (...) w W..</p> <p>Przejsie K. A. przez grupe modlacych sie ludzi w celu dolaczenia do grupy znajomych znajdujacych sie po drugiej stronie Placu.</p> <p>Wymiana zdań na skutek zachowania K. A. pomiedzy nią, S. S. i uczestniczka zgromadzenia modlitewnego.</p> <p>Naruszenie nietykalności cielesnej K. A. i S. S. przez J. P. (2) poprzez oblanie ich niewielką ilością wody.</p>			
zeznania K. A.	1-1v, 58-59		
zeznania S. S.	4-4v, 59-60		
notatnik służbowy	11-14, 67		
nagranie z dnia 23 maja 2021 roku	15, 67		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia J. P. (2)	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w jakim przyznała, że pokropiła wodą święconą K. A. oraz S. S. oraz, że zachowanie pokrzywdzonych było prowokacyjne, wszak pokrzywdzone wchodziły pomiędzy modlące się osoby, zakłócając im ten akt. Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie znalazły potwierdzenie w nagraniu z dnia 23 maja 2021 roku oraz w notatniku służbowym funkcjonariusza Policji.	
zeznania K. A.	Sąd obdarzył zeznania pokrzywdzonej przymiotem wiarygodności, aczkolwiek nie można zgodzić się z jej twierdzeniem o naruszeniu sfery publicznej przez grupę osób odmawiających modlitwę. Należy zauważyć, że pokrzywdzona stanęła na stanowisku o całkowitym neutralnym charakterze przestrzeni publicznej, która winna być wolna od manifestowania przekonań religijnych		

	<p>i realizowania praktyk religijnych. Stanowisko to stoi jednak w opozycji do przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 roku o gwarancjach wolności sumienia i wyznania. Jednocześnie podkreślić należy, że zeznania świadka odnośnie okoliczności czasu i miejsca zdarzenia, którego była uczestniczką, w tym, że została oblana wodą, jak też, że przechodziła pośród grupy osób modlących się, były zgodne z wyjaśnieniami oskarżonej, zeznaniami S. S., jak też korespondowały z dokumentami w postaci notatnika służbowego i nagraniem z dnia 23 maja 2021 roku.</p>	
zeznania S. S.	<p>Depozycje wiarygodne, również nie budzące wątpliwości co do przebiegu zdarzenia, niemniej okoliczności, które sprawiły, że pokrzywdzona weszła w interakcje z grupą modlących się, nie usprawiedliwiały jej interwencji. Sprzeciwianie się przez świadka w publicznym manifestowaniu przekonań religijnych i wykorzystaniu wizerunku św. J. P. (3) nie było uzasadnione, albowiem ustawa z dnia 17 maja 1989 roku o gwarancjach wolności sumienia i wyznania uprawnia obywateli do publicznego wyrażania i</p>	

	praktykowania przekonań religijnych, a posiadanie wizerunku świętego w sytuacji, gdy nie poniżano jego osoby, nie uwłaczano jego czci i nie umniejszono jego wartości, nie mogło stanowić obrazy uczuć religijnych.	
notatnik służbowy	Dokument nie kwestionowany przez strony postępowania, sporządzony przez funkcjonariusza Policji nie budził zastrzeżeń natury prawnej ani faktycznej.	
nagranie z dnia 23 maja 2021 roku	Dowód wiarygodny, nie budzący wątpliwości co do ewentualnej stronniczości, pozwalający na odtworzenie przebiegu zdarzenia z dnia 23 maja 2021 roku obiektywnym "okiem kamery"	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.1.1	wyjaśnienia J. P. (2)	Depozycje w zakresie, w jakim zaprzeczyła ona popełnieniu czynu zabronionego, stoją w opozycji do zeznań pokrzywdzonych i zarejestrowanego przebiegu zdarzenia.

		Stanowisko oskarżonej w tym zakresie wynikało z faktu, że nie upatrywała ona żadnej "szkody" bądź naruszenia nietykalności cielesnej innej osoby w użyciu wobec tej ostatniej wody, którą traktowała jako wodę "święconą".	
zeznania A. O.	Zeznania tego świadka nie miały istotne znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego. Świadek potwierdził, że był na miejscu zdarzenia i brał udział w modlitwie, jednakże nie widział, aby doszło do naruszenia nietykalności cielesnej którejkolwiek z pokrzywdzonych. Słyszał jedynie agresywne słowa, podniesione głosy, jednakże nie wiedział, do której z pokrzywdzonych należały.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Zgodnie z art. 217 § 1 kk karze podlega ten, kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną.</p> <p>Użyty przez ustawodawcę zwrot normatywny na oznaczenie czynności wykonawczej stanowi formułę bardzo pojemną. Naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny (tak np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt II AKa 137/12). Inne sposoby naruszenia nietykalności cielesnej obejmują wszelkie formy zachowań i wszelkie możliwe rodzaje ingerencji sprawcy w nietykalność cielesną, tj. naruszenie sfery cielesnej pokrzywdzonego wbrew jego woli. Mogą zatem polegać na szarpaniu, popychaniu, przytrzymywaniu, szczypaniu, ciągnięciu za włosy, uciskaniu, kluciu, potrącaniu łokciem, polewaniu wodą lub rozpyleniu gazu, itp. Zachowaniem</p>	

mieszczącym się w znamionach przestępstwa będzie również zrzucenie nakrycia głowy lub okularów, ogolenie głowy lub oplucie pokrzywdzonego, a nawet głaskanie lub całowanie go wbrew jego woli.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dały zatem podstawy do uznania, że zachowanie oskarżonej, polegające na polaniu niewielką ilością wody K. A. i S. S., biorąc pod uwagę, że nie spowodowało naruszenia czynności narządu ciała, stanowiło naruszenie nietykalności cielesnej, a więc realizowało znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 kk. Sąd nie miał wątpliwości, że dniu 23 maja 2021 roku J. P. (1), przebywając na Placu (...) w W., realizując praktyki religijne wraz z innymi osobami, oraz, że w tym czasie do tych osób podeszły pokrzywdzone, wchodząc z nimi w interakcje, w wyniku czego doszło do utarczki słownej pomiędzy nimi a jedną z grona tych osób. W trakcie tej wymiany zdań J. P. (1) zbliżyła się do miejsca, gdzie stały K. A. i S. S., i pokropiła je "wodą święconą". Bez wątpienia polanie pokrzywdzonych kobiet nawet niewielką ilością wodą stanowiło dolegliwość o charakterze fizycznym, wynikiem której było naruszenie ich strefy cielesnej.

Ponadto wskazać trzeba, że pokrzywdzone nie godziły się na zachowanie oskarżonej, zwłaszcza że w owym czasie panowała pandemia korona wirusa. W realiach rozpoznawanej sprawy oskarżona J. P. (1) polewając wodą pokrzywdzone umyślnie naruszyła ich nietykalności cielesną, o czym świadczy podstawa oskarżonej, która podchodziła bezkrytycznie do swojego czynu.

W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał, że oskarżona w dniu 23 maja 2021 roku około godz. 16.00 na Placu (...) w W., w czasie wyrażania przez siebie przekonań religijnych wraz z innymi nieustalonymi osobami, naruszyła nietykalność cielesną K. A. i S. S. w ten sposób, że oblała je niewielką ilością wody, czyn ten kwalifikując jako występki z art. 217 § 1 kk. Stopień społecznej szkodliwości tego czynu ocenić należało za wyższy aniżeli znikomy czy też nie będący znacznym, zważywszy na okoliczności popełnienia tego czynu, jak również postać zamiaru po stronie sprawcy i jej motywację, tudzież stopień naruszenia reguł ostrożności. Do zdarzenia tego doszło bowiem w miejscu, w którym pojawia się wiele osób postronnych, jest to

miejsce szczególne ze
względów historycznych
nie tylko dla W., oskarżona
działała z zamiarem
bezpośrednim, dążyła do
tego, aby pokrzywdzone
odczuły oblanie ich wodą,
jednocześnie pozostała
bezkrytyczna co do
naganności swojego
postępowania twierdząc,
że „woda święcona
to błogosławieństwo w
rozwiązywaniu sytuacji
konfliktowych” i że użycie
tej wody to „była miła
obrona”. Jednocześnie
nie dostrzegała, że
użycie takiej wody
w czasie pandemii
było nieostrożnością z
uwagi na możliwość
rozprzestrzeniania się
choroby, wywołując
zwiększenie obaw o
zarażenie się, skoro
również w kościołach
odstąpiono w tym czasie
od używania „wody
święconej”. Zachowanie
takie, z uwagi na to,
że wykonane było wobec
pokrzywdzonych niejako
„z zaskoczenia”, bo za
ich plecami, wywołało u
nich niepokój co do tego,
jakiego rodzaju substancja
została wobec nich użyta.

W sprawie niniejszej Sąd
jednocześnie odstąpił od
wymierzenia oskarżonej J.
P. (1) kary na podstawie
art. 217 § 2 kk, uznając,
że do czynu tego doszło na
skutek wyzywającego, tj.
prowokującego,
zachowania się
pokrzywdzonych.

Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 roku (Dz. U. Nr 29, poz. 155) o gwarancji wolności sumienia i wyznania, wolność ta obejmuje swobodę wyboru religii lub przekonań oraz wyrażania ich indywidualnie i zbiorowo, prywatnie i publicznie. Co więcej, zgodnie z art. 3 ust. 1 przywołanej powyżej ustawy uzewnętrznianie indywidualnie lub zbiorowo swojej religii lub przekonań może podlegać jedynie ograniczeniom ustawowym koniecznym do ochrony bezpieczeństwa publicznego, porządku, zdrowia lub moralności publicznej albo podstawowych praw i wolności innych osób.

W pierwszej kolejności wskazać należało, że oskarżonej przysługiwało prawo do wyrażania przez nią przekonań religijnych w miejscu publicznym, jakim niewątpliwie jest Plac (...) w W.. Zachowanie oskarżonej nie zostało w tamtym czasie ograniczone przez ustawę. Ona sama, modląc się nie czyniła tego nadmiernie głośno, nie naruszyła porządku, zdrowia, moralności publicznej, jak też podstawowych praw i wolności innych osób, w tym pokrzywdzonych K. A. i S. S..

Po drugie zachowanie pokrzywdzonych K. A. i S. S. uznać należało jako prowokacyjne, a zatem wyzywające w rozumieniu art. 217 kodeksu karnego. Było ono też w pełni uświadomione przez pokrzywdzone, a więc i zamierzone. Nie można tracić z pola widzenia, że pokrzywdzone mogły swobodnie ominąć grupę modlących się osób, aby dotrzeć do obranego celu, a mimo to zdecydowały się wejść w krąg tych osób, wywołując tym samym ich reakcję. Wbrew twierdzeniom pokrzywdzonych, osoby te miały prawo do publicznego praktykowania swoich przekonań religijnych w sposób, który nie naruszał praw innych osób. Należy bowiem podkreślić, że przywołana powyżej ustawa daje każdemu swobodę wyboru religii lub przekonań oraz wyrażania ich indywidualnie bądź zbiorowo, prywatnie jak i publicznie. Natomiast ingerencja pokrzywdzonych w te praktyki stanowiła impuls do działania podjętego przez oskarżoną, która niewielką ilością wody - jak utrzymywała "święconej" - oblała pokrzywdzone.

Z powyższych względów Sąd zastosował w niniejszej sprawie instytucję odstąpienia od wymierzania kary

przewidzianą w art. 217 § 2 kk.			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOszty procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		
<p>II</p>	<p>O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 626 § 1 kpk, art. 628 pkt 1 kpk w zw. z art. 631 kpk, zasądzając od oskarżonej J. P. (1) na rzecz oskarżycielek prywatnych K. A. i S. S. kwoty po 150 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu poniesionych przez oskarżycielki prywatne z uwagi na uznanie, że do popełnienia</p>		

	czynu zabronionego przez oskarżoną doszło na skutek wyzywającego zachowanie się oskarżycielek prywatnych.	
7. Podpis		
sędzia Justyna Koska-Janusz		